Ч. 42. Второк 9 марта (23 лютого) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Перед новою сесиєю парляменту. — Півурядовий голос австрийский в справі сербскій. — Революция в Персиї.

З Відня доносять, що завдяки заходам і зручности християньско-суспільників удасть ся після всякої імовірности переперти Паттая на президента палати. „Die Zeit" заявляє, що єго вибір можна вже уважати певним. Голосувати за ним будуть: християньско-суспільники, німецкі сторонництва вольнодумні, Поляки, Румуни, Італіянці і Русини.

Італіянців і Русинів приєднали собі християньскі-суспільники рішучою заявою за помноженем числа віцепрезидентів з 5 на 7, причім два нові місця в президиї палати припали би Русинови і компромісовому кандидатови Італіянців і Румунів. З Русинів призначений на то становище, як вже давнійше доносили, пос. Романчук. Заки відповідне внесене перейде в палаті, постановлено задержати status quo на дотеперішних віцепрезидентурах. Отже будуть засідати в президиї др. Штайнвендер, Пернерсторфер, Поґачнік, Заворка. На місце недужого др. Старжиньского Коло польске визначить иншого посла. Має ним бути п. Стапиньский або др. Козловский.

Із сторони славяньского союза піднесено гадку, аби супротив того, що Паттай має забезпечену більшість, а противники тої кандидатури не мають спільного кандидата, для уникненя розбитя голосів віддано при виборі демонстрацийно картки білі.

Конференциї між сторонництвами відбувають ся без перерви. Вчера в полудне пп. Пацак і Масталька конферували з дром Ґломбиньским, Поґачником і Пернерсторфером. Віцепрезидент Поґачник, що веде тепер канцелярийні справи президиї, скличе на завтра пополудне засідане провідників клюбів. Також засідане польского Кола скликано на второк пополудне. Засідане парляментарної комісиї Кола відбуде ся нині.

Вчерашний Fremdenblatt пише в справі сербскій: По порозуміню в Туреччиною надійшов час до піднятя акциї в Білгороді, аби виринувші там по анексиї ріжниці усунути в приязний спосіб.

Наша політика не ухилить ся від зробленя кроку, котрий в Европі буде без сумніву признаний дуже прихильним і ведучим до поясненя ситуациї.

Коли маємо Сербії поробити економічні уступки, то мусимо перед тим знати, чи она хоче бути нам ворогом чи добрим сусідом. Коли Сербія єсть добрим сусідом, не можемо зрозуміти, длячого она не хоче безпосередно порозуміти ся з Австриєю? Можемо з того виснувати лиш то одно, що в Білгороді мають виключно намір відволічи рішене і що впевненя, зложені Сербією перед державами, не були щирі.

У Відни добре розуміють положене, і заява нашого посла в Білгороді доказує, що ми оцінюємо прихильно положене Сербії. Супротив браку нового торговельного договору, хотіли би ми, аби безпосередно розпочати переговори торговельні.

„Zeit" поміщує цікаві звістки про оружні сили Австриї, приготовані в огляду на воєвниче становище Сербії. В хвили проголошеня сербских домагань з приводу анексиї Босни і Герцеґовини, коли можна було сподівати ся війни, войскові власти видали відповідні зарядженя і протягом 4 місяців змінили узброєне полків пільної артилериї і уставили відділи машинових карабінів.

Протягом кількох місяців приготовано 1968 полевих гармат, 5000 возів до муніциї, 400 телефонічних возів; приготовано на першу

24)

Небезпечна тайна.

З анґлійского — Чарльса Ріда.

(Дальше).

Який з него майстер до всего — думав собі Монктон, коли придивляв ся, як до Гопа приходили люди зі всілякими направками; — уміє і парову машину зробити і ляльку направити, та й мене перехитрив і запхав на чотирнайцять літ до криміналу, але попамятає ще мене і побачить, що і я умію щось зробити, коли хочу зімстити ся.

Коли він так собі думав, надійшла якась молода, білява дама незвичайної краси. Задумана перейшла она через подвіре, заглянула до шопи, а гадаючи, що в ній нема ще Гопа, сіла собі на крісло, яке Гоп зладив був для Кліффорда, а котре стояло під розлогим буком.

То була Марійка; Монктон, що приглядав ся їй зі своєї кривки, здогадав ся зараз, хто она, але хотів набрати певности. Небавком опісля побачив ві і Гоп та встав і підійшов до вікна, щоби налюбувати ся єї видом. То була преці єго рідна дитина і він не мав нікого більше на сьвіті. Він постояв хвильку у вікні, налюбував єї видом, а відтак вийшов до неї.

— А то ви таки дома... преці раз вернули! — відозвала ся она.

— Але бо й ви, панно Бартлї, нині рано встали.

— А вже-ж, — сказала она — бо я знаю, що вас о сій порі можна найборше застати. До вас приходять люди направляти всіляке дранте, а я не ліпша й не гірша від других та й прийшла також на хвилинку до вас з просьбою, щоби ви і мені щось порадили, помогли моїй будучности.

Тота щирість Марійки тронула Гопа до самої глубини і він був би єї за то такя поцілував; але що не міг того зробити, то став ще поважнійший та сказав:

— Ваша будучність, панно Бартлї, буде так сьвітла, як лиш може бути.... Ви єсьте спадкоємницею богатства, яке щораз збільшає ся і ширить свій вплив довкола.

— Богатство і вплив! — повторила дівчина — та що з того, як нема серця! — Ох, пане Гоп, тато не має серця для мене, він мене не любить... заказав з н и м говорити. А то вже за пізно — додала она.

— Я того побоював ся — сказав Гоп — я то вже давно прочував...

— Прочували? — перебила єму Марійка і поблідла; — щó ви прочували?

— Як то що? Що... що ви і Вальтер то заручені — відповів Гоп.

Марійка лиш зітхнула. — По чім же ви того здогадали ся? — спитала она, спустивши очи в долину.

— Я вже давнійше добачив, що ви одно супротив другого свобіднійші як звичайно, а коли я вернув з Бельґії, то ви на мене зробили таке вражіне, як би вже одно до другого належали.

— Які ви страшні, пане Гоп, — сказала молода дама. — Тато має очи а не видить, а ви як подивите ся, то мені аж лячно стає. А всеж таки то не великий страх, бо як би ви мене хоч трошки не любили, то не уважали би так на мене.

— Лиш трошки, панно Бартлї?

— Будьте ласкаві і кажіть мені лиш Марійка.

— Марійко! Я знав вас ще слабовитою дитинкою і побоював ся о вас, видів, як ви зростали в здоровлю і розумі...

— І видїли, як я упала у воду, та й на смерть налякали ся. Але я знаю, що ви й таку пусту як я любили, бо й я вас любила та й завсїгди буду любити. Ах! от і він іде! — перебила она сама собі, побачивши Вальтера, котрий кількома кроками опинув ся коло неї.

— О, Марійко, як то добре, що ти прийшла — відозвав ся він до неї.

— Ой ні, то не добре; нам не вільно вже сходити ся—сказала она і зробила дуже поважну міну. — Коли схочете подати мені щось до відомости, то мусите насамперед сказати то отсему панови, пану Гопови; він мені то відтак передасть а я возьму то під розвагу.

Вальтер засьміяв ся. — Як розумно ти то придумала — сказав він.

— А вжеж що розумно — відповіла Марійка — бо то вже така моя вдача.

— Ні, ні, молодята — відозвав ся Гоп; — ледви чи у мене знайшлось би на тілько часу, щоби я вам передавав вам умисно, що ви одно другому хочете сказати; але я гадаю, що

потребу міліон гарматних набоїв, а пів міліона лишено в резерві. Приготовано 1400 машинових карабінів, крім того єсть їх ще 2800 на военні потреби. Такої скількости не має віодна европейска держава. Кошти видатків виносять дотепер понад 160 міл. кор. Кождий день военної готовности в Боснї коштує до 130.000 К. Ті видатки виносять дотепер понад 30 міліонів корон.

З Тегерану доносять, що в наслідок цілковитого розбитя англійско российских переговорів в Персиї прибрала там ворохобня дуже ґрізні розміри. На чолї ворохобників станув Болгарин Панов, кореспондент российскої часописи „Реч", і рушив в похід на Тегеран, аби повалити правительство і дати Персиї нову конституцию. Кождої хвилї можна надіяти ся великої і кровавої битви під Тегераном. Перске населене одушевлене Пановом і хоче вибрати его президентом будучої перскої републики. Ворохобники суть дуже добре уоружені, між тим як войскам шаха не достає амуниції і оружия. — Панов виїхав був свого часу до Тегерану яко кореспондент „Речи". В своїх листах відкривав він нечисті справи начальника перских козаків Ляхова. За те видалено его з Тегерану. Він поїхав до Тебриса і там станув на чолї ворохобників.

Новинки.

Львів, дня 8-го марта 1909.

— Є. Е. ВПреосьв. Митрополит ґр. Анд. Шептицкий виїздить нинї на духовні вправи до Зарваниці на оден тиждень.

— Іменованя. П. Намістник іменував концепістів санітарних дра Романа Серковского і дра Едмунда Ковалевского лїкарями повітовими; дальше іменував ад'юнктів будівництва: Ів. Чачковского, Кар. Штадтміллера, Ів. Батицкого, Стан. Марконїґо, Мих. Буґельского, Кар. Ґарґуля, Ром. Коритовского, Мечисл. Станка, Тад. Зубрицкого, Фр. Ковальского, Ад. Млодніцкого, Зиґм. Боберского і Ювен. Невядомского інжинїрами, а ад'юнкта машин у варстатах зелїзниць держ. у Львові Кар. Ґаврона, інжинїрів приватних Ів. Вішневского і Брон. Кробіцкого, ад'юнкта краев. бюра зелїзничого Юл. Горна, укінчевих студентів інжинїриї Людв. Моравеця і Юр. Струшкевича та асистента школи політехнїчної, Стан. Корницкого ад'юнктами будівництва в галицкій державній службі будівництва.— Львівский висший суд краєвий іменував канцеляр. официялами канцелістів: Йос. Бороня в Богородчанах, Йос. Жуманьского в Кутах і Вас. Копюха в Бережанах всїх трох з полишенем на дотеперішних місцях службових.

— Руске тов. педаґоґічне у Львові перенесло свою канцелярию до власної каменицї при ул. Мохнацкого ч. 12 II поверх і просить щоби письма до руского тов. педаґоґічного, до комітету будови бурси, до редакциї і адміністрациї „Учителя", до адмінїстрациї „Дзвінка", до комітету будови жіночої семинариї, призначені лишень на адресу ул. Мохнацкого ч. 12 у Львові посилані були. Письма до редакциї „Дзвінка" просить ся посилати на руки п. К. Гриневичевої ул. Б. Головацкого ч. 8 у Львові. Подаєть ся також до відома, що головна бурса ґімназияльна находит ся на ул. Крижовій ч. 64, філїя бурси і інститут сьв. Николая при ул. Вірменьскій ч. 2, інститут сьв. Ольги при ул. Міцкевича ч. 11, а школа видїлова ім. Шевченка, жіноча семинария і школа вправ при ул. Сикстускій ч. 47 у Львові.

— Сніговиці і катастрофи від осугів снїгових. З Льондону доносять про страшні снїговиці в цїлій Анґлії і Валїї. Найстрашнїйша заметіль лютила ся минувшої суботи в північній Анґлії, головно же в ґрафствах (округах) Дербішір і Вестморленд, де снїг засипав цїлі села так, що відтяв їх зовсїм від цїлого сьвіта. Єсть навіть обава що в наслідок тих заметелий згинуло і богато людий. В північнім Валесї засипало всї гірскі переходи, а фармери на вижинах потерпіли велику шкоду від того, що виганули богато худоби іменно же велика скількість ягнят. В Льондонї падав зразу дуже густий снїг, а відтак став падати дощ, в наслїдок чого улицї ще й від тої маси снїгу яка впала на кілька днїв перед тим, стали майже непрохідними.

Страшенна сніговиця в Каринтиї і других гірских краях на заходї нашої монархії прибрала також від великої катастрофи. З Цельоваца доносять, що в цїлій Каринтиї в наслїдок величезної маси снїгу, яка там упала, настала застоя в руху майже в цїлім краю. В найбільшій небезпечности знаходить ся місцевість Бляйберґ при споді гори Добрача, з котрої безнастанно летять осуги снїгові (лявіни) в долину. Коло Крайцен в горішній Каринтиї злетів осуг, котрий вхопив з собою чотирох робітників, котрі були занятї при розкопуваню снїгу. Трох засипав осуг таки зовсїм, а четвертий побіг до Крайцен, щоби закликати людий на поміч. Коли вернув на місце нещастя, злетів новий осуг, котрий вхопив его і кинув ним в потік де опісля знайдено его вже неживого. Трупи тамтих трох робітників можна було аж на другий день відшукати. В місцевости Грубач засипав осуг три селяньскі хати і всї будинки господарскі, причім вхопив одного 53-лїтного селянина і 5 лїтного хлопця. З Мальниц доносять, що там многі осуги наробили великої шкоди на зелїзници. Один осуг засипав в'їзд о тунелю на кілька метрів високо. З місцевости Санкт Йоган в Понґав в горішній Австриї насціла нинї телєграма, що там осуг засипав барак, в котрім мешкав 30—40 робітників. Доси видобуто 17 робітників, з тих 6 вже неживих.

Сильні сніговиці настали також в західній і всхідній Німеччині. З Бромберґа доносять, що від пятницї лютить ся там така заметіль, що на улицях трудно перейти, а зелїзниці так замело, що треба було весь рух застановити. З Тріеру доносять, що в горах Айфель і Гунсрік настала нечувана заметіль. — З Бекштайн в Зальцбурзї доносять нинї: Близько Ґастайну злетів осуг і засипав 34 робітників. Доси видобуто тїла 15 з них а 12 виратовано. Нема надії, щоби прочих можна виратувати.

— Наукові виклади в Перемишли. Товариство наукових викладів ім. Петра Могили уладжує в Перемишли слїдуючі виклади: дня 14 марта — проф. Евг. Форостина: „Програма козаччини до Переяславскої угоди", дня 21 марта — др. М. Долиньский: „Про віджививлюване", дня 25 марта— проф. Ник. Садовский „Енерґія і праця", дня 28 марта — проф. М. Крушельницкий: „Істория грецкої фільософії до Платона". Виклади відбувають ся в салї „Народного Дому". Початок о год. 5 по полудни. Вступ: крісло 20 сот., партер 10 сот.

— З черновецкої міскої ради. На засїданю черновецкої міскої ради в середу вибрано першим віцебурмістром 42 голосами на 45 відданих готосів. На початку засїданя іменовано посла Ник. Василька одноголосно почесним горожанином міста. Громадского радного В. Ясеницкого вибрано дорадником громадскої ради. Рівночасно постановлено побільшити число віцебурмістрів на 4, а число радних міских збільшити о 2. Вибори до комісий пішли опісля гладко. Русини одержали в кождій комісиї свого заступника.

† Померли: Ґустав аф Ґеерстам, славний шведский повістеписатель і драматург, котрого повісти оповіданя були давнїйшими роками друковані в перекладі і в нашій часописи, помер сими днями в Штокгольмі в 51 р. житя. — В Кракові помер Конс. Ґурский, проф. в тамошній Академії штук красних, польский поет і критик уроджений в 1862 в Пенкошевскій воли коло Варшави.

можу вам обоїм в инший спосіб далеко більше помочи. Ваш тато, Вальтере, під'юдив свого адвоката на пана Бартлї, а що з того вийшло? Насамперед п. Бартлї заказав Марійцї розмавляти з вами а відтак буде мусіло прийти до процесу, котрий мусить для вашого батька та й для вас самих закінчити ся поражкою та й великою стратою. П. Бартлї прислав менї лист від адвоката і той чоловічиско гадає, що буде міг наш контракт уневажнити, позиваючи нас о то, що ми его підійшли хитрим способом. Отже вам би треба піти до адвоката і сказати єму, що нема й бесїди о тім, що ми підійшли его хитрим способом. Переговорювати о тім з вашим батьком в теперішнім его ґнїві не придалось би до нічого, але я хочу звернути вашу увагу на то, що я вже перед кількананцяти роками зайшов був до полковника Кліффорда, щоби єму сказати, що на сїм хуторі знаходять ся поклади вугля. Я тоді мало що до ніг єму не падав, щоби его намовити до добуваня вугля. Я можу на то присягнути а коли би прийшло до того процесу, та п. Бартлї таки змусить мене до того.

— А щож вам тоді мій тато відповів?

— Приймив мене дружно і чемно. Я був тоді такий біднєй як церковна миш, нужденний, порохом припавший подорожний; а він тоді як звичайно великий пан. Він сказав менї, що богато властителїв більшої посїлости з охрестности стратило свої гроші на шуканю за вуглем, а він не хоче валяти собі пальців. Але за ту мою ревність він менї подякував і нагородив мене десяти шілїнґами. То було більше, як моє повідомлене було для полковника варте, а для мене було то справдешне щастє. Я видав був послідний ґріш, а мене ждала ще велика вандрівка з одного кінця краю на другий з моїм серпом і скрипкою та з моєю маленькою Ґресї, котру я .. котру...

Тут на хвильку урвав, бо вже занадто був зворушений, а відтак говорив дальше:

По тих десяти шілїнґах суд зміркував би, яку вартість прикладав полковник до звістки, що тут знаходить ся камінний вугол, доки аж успіх Бартлїя не научив его инакше. Коли же він тепер тому противить ся, з чого перед тим сьміяв ся, то се було би перед судом лиш доказом захланної зависти супротив свого посесора, котрий сам один покрив всї видатки підприємства. Длятого скажіть свому адвокатови, що хоч я служу у Бартлїя, то все таки не можу і не хочу бути нещастним. Я показав Бартлїєви великі поклади вугля, які тягнуть ся попід парк в Кліффорд Гіль. Але там ми не маємо ніякого права і я обовязую ся длятого обом сторонам, коли схотять прийти до розуму і перестануть сварити ся, платити Кліффордови від кождого сотнаря вугля, який видобудуть на верх відповідну пайку, значить ся річно яких 1200 фунтів штерлїнґів. Представте то адвокатови і старайте ся о то, щоби він розгніваного вояка втихомирив, бо в противнім случаю лиш сам собі зашкодить.

Сказавши то, зайшов назад до своєї шопи а молоду пару лишив на дворі, котра не могла надивувати ся его розумови і доброті серця. Ледви що они, розмавляючи з собою, уйшли кількадесять кроків, як побачили, що хтось іде.

— То тато! — крикнула Марійка. — Не хочу, щоби він нас тут застав; мусимо десь сховати ся.

А Бартлї лиш дуже рідко коли сюди заходив, бо не хотів, щоби тут случайно стрітити ся з Кліффордом. Але нинї мав він якийсь пильний інтерес до Гопа та був би може тихцем молоду пару і заскочив несподівано, як би не то, що розмавляв з якимсь копальником і Марійка пізнала его по голосї.

— Сховаймо ся! — крикнула она ще раз до Вальтера.

— Та де?

— Все одно, де небудь, от хоч би онтам під шопу за дошки. — Сказавши то, пустилась наперед а Вальтер і собі за нею і присїли за великою купою дошок.

Бартлї прийшов скорим кроком через подвіре, викликав Гопа на двір і сїв собі тут на крісло полковника. За хвильку вийшов і Гоп до него а Бартлї подав єму якийсь рисунок, котрий держав в руцї а котрий представляв поклади вугля, та сказав:

— Я зовсїм вашої гадки: мусимо держати ся тої верстви, яку ви назначили... то справдешна копальня золота.

(Дальше буде).

— **О зменшеню числа сьвят.** Ґрупа членів російскої державної ради на чолі з В. М. Андреєвским, наміряє внести в державній раді проєкт закона в справі зменшеня числа сьвят В обширнім поясненю того проєкту пишуть автори між иншим отсе: „В наші часи тяжкої борби за єствоване і конкуренциї народів, велике число сьвят стає грізним, бо може привести нас до економічної кризи. Чим менше днів в році нарід працює, тим менше витворює він продуктів і остає в економічнім розвитку все дальше від своїх сусідів". В Росиї працюють 40 днів в рік менше чим в Німеччині і через те витворюють річно менше продуктів на 2 міліярди карбованців. Найбільше терпить через примусову бездільність селяньство, котре і без того задля кліматичних умовин працює менше як в других краях. Не менше шкідливо відбиває ся велике число сьвят на фабриках і инших промислових заведенях. Взагалі автори проєкта радять скоротити число сьвят на 28 днів, а з урядових сьвят лишити тілько день уродин царя.

— **Розбишацкий напад в Кракові.** До мешканя банкіра Ізраїля Ґрайовера при ул. Звержинецкій в Кракові в суботу о 8-ій годині вечером чотирох молодих людий, з котрих оден був замаскований. Напасники кинули ся на Ґрайовера, его жінку, їх вихованицю та служницю і почали їх душити, домагаючись гроший. Служниця вирвала ся якимсь чином з рук розбишаків і наробила крику в сінех, а напасники кинули ся втікати. Одного з них зловив швець Фляхович, однак розбишак стріляв два рази, на щасте не ранячи нікого, а потім всі розбишаки пропали без сліду.

Один з розбишаків втік улицею Звержинецкою і згубив там кальош. Поліциї удало ся остаточно вислідити злочинців і арештувати. Два розбишаки вертали о 12 год. в ночи з Кракова до Подґуржа, де мешкали і на подґурскім мості їх арештовано. Один з розбишаків підчас арештованя ставив опір і стріляв до аґента з револьвера і ранив его в груди; відтак стріляв два рази до кельнера Шварцбарта зранив его тяжко в черево, вирвав ся і втік. За втікаючим пустились вояки полициині з добутими шаблями, а втікаючий стріляв ще кілька разів, але на щасте хибив. Остаточно розбишак сховав ся у виходку якогось дому, де его арештовано. Револьвера вже при нім не найдено, лиш 16 набоїв. На поліциї подав, що називає ся Ян Слензак, має літ 24 і єсть токарем заліза з Росиї з Царства польского. Товариш его Роман Бейм походить з Ченстохови і єсть шлюсарем. Небавком арештовано ще двох инших спільників нападу: Йосифа Слоня, муляря і Альфреда Гемма, котрі так само походять з Царства польского. Завізвані домівники Ґрайоверів пізнали їх і потвердили, що они суть дійстно тими, котрі напали на дім Ґрайовера.

— **Курс музикальний в Тернополі.** Філія тов-а „Просьвіти" в Тернополи устроїла в лютім с. р. курс науки для діріґентів хорів селяньских. Гадка дуже щаслива, бо курс повинен би дати основу до повстаня хорів по наших селах та місточках. Який хосен могли-б принести нашому народови такі хори по селах, об сім злишно говорити. На всякий скучай такі хори при читальнях могли-б бути одною з атракций самої читальні і причинились би певно до розбудженя товариского житя по селах, а се повинно статись почином до згуртованя одиниць в громаді для праці народної. Участників курсу було 21, а після представлялось оно так: Повіт Тернопіль 11, п. Борщів 1, п. Броди 1, п. Городенка 1, п. Зборів 1, п. Калуш 1, п. Снятин 3, п. Теребовля 1 і п. Жидачів 1. Ведене курсу поручено п. Омелянови Терлецкому, проф. школи реальної і п. судиї Кипрянови Білиньскому в Тернополи. Курс тревав 45 годин а вислід науки був такий, що іспитови піддалось 19 участників курсу. Поступ дуже добрий враз з признанєм здібности на діріґентів одержали: Михайло Білий, селянин з Березовиці великої, Іван Вукшований, Павло Гуменюк і Семен Кіна, селяни з Куровець, Іван Зварич, селянин з Борок великих, Іван Зварич, дяк з Івачова горішного, Володимир Карабін, офіциял суд. зі Зборова, Василь Кісь, селян. з Ражнева (Броди), Антін Кунько, селян. з Чернелева руского, Дмитро Климовский, міщанин з Тернополя, Петро Малик, селянин з Яйковець (Жидачів), Олекса Ориджук, дяк з Княжого (Снятин), Петро Остафіїв, дяк з Єрмаківки (Борщів) і Василь Смолик, селян. з Городенки. Разом 14. Инші 5 дістали добрий або достаточний поступ.

— **Дрібні вісти.** Преосьв. Владика перемиский еп. Чехович перебуває тепер у Відни. — Др. Ідор Стрипский, звістний руский фільольоґ і етноґраф на Угорщині, іменований заступником шкільного інспектора в Сиготі. — Міска рада у Львові ухвалила на четверговім засіданю закупити приватне похоронне заведене Курковского за ціну 234.000 корон. — В цілій Італії настала, як доносить нинішна телеґрама з Риму, непогода. В Міляні, Турені і Ґенуї паде сніг, у Венециї і Римі дощ. — Львівский „Сокіл" повідомляє своїх другів і всі філії, що з днем 15 лютого віддано фірмі „Кравецкий Базар", Худик і Ска у Львові при ул. Коперника ч. 18 доставу сокільскої ноші. — З дому зарібниці Катерини Іглицкої при ул. Замарстинівскій ч. 22а втекло ще в пятницю вечером троє еї дітий 12-літний Володислав, 9-літна Йосифа і 7-літний Казимир з обави перед карою за збите шиби. — На ул. Гетманьскій переїхала дорожка дитину о. Туркевича, зранивши еї на щасте лиш легко. — В Петербурзі занедужало минувшого четверга 10 осіб на холеру а з тих чотири померли. — З вязниці суду карного в Перемишли втік торговельник кіньми Маркус Бірнбах або Померанц родом з Грибова літ 29; із слідчої вязниці в Лютовисках втік обжалований о злочин убийства Іван Гонимар, літ 25 родом з Росохуватого, говорить по руски, загикує ся і обертає язиком заедно в ліву сторону, мов би жув тютюн; з вязниці суду карного в Яворові втік оногди Петро Малишевский.

Телеґрами.

Відень 8 марта. Є. Вел. Цісар приймив вчера на приватній авдиенциї російского аташе войскового Марченка. — По заприсяженю міністра для Галичини др. Дулемби приймив его цісар на авдиенциї.

Краків 8 марта. Нині переслухано арештованих розбишаків. При Слензаку знайдено 200 рублів і 36 кор. Він випирає ся стріляня підчас нічної погоні. Товариш его Бейм зізнав, що Слензак мав дійстно револьвер і стріляв. Слензак і Гемм кажуть, що они лише що в суботу приїхали до Кракова, тимчасом вислїджено, що всі арештовані мешкали вже від довшого часу в Кракові.

Біярріц 8 марта. Приїхав тут король анґлійский Едвард.

Будапешт 8 марта. Міністер торговлї Кошут занедужав знову і буде мусїв що найменше 8 днів позістати дома. Замість него зложить заяву на нинїшній конференциї партиї независимости міністер Апонїй.

Загреб 8 марта. Вчера зневажено чинно послів належачих до сербско-хорватскої коаліциї Супіля, Баняна і Прібічевича. Здогадують ся, що напад той мав підклад політичний.

Константинополь 8 марта. Сербский посол Ненадович хотів конферувати в суботу з велим везиром в цїли узисканя позволеня на перевіз военного материялу до Сербії. Вел. везир заявив, що не має часу і аж в понедїлок буде міг з ним поговорити. Ненадович обставав при жаданю авдиенциї і грозив на случай відмови военними запутанинами.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30**, 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00**, 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40***, 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·42, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45***, 3·50, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·02, **2·21**, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50***, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·33**, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{31}/_{7}$): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·25 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недоцади. (Телефона ч. 527).